

ET GLIMT AV EN
ANNEN VIRKELIGHET

SECRET SERVICE

Secret Service er først og fremst et møtekonsept. «Hemmelig gudstjeneste» er oversettelsen – som peker på alle de kristne som hver uke trosser lover, religionspoliti og trusler for å samles i skjul rundt korset. Secret Service er et målrettet arbeid som ønsker å engasjere norske ungdommer til egen innsats for trosfrihet og for verdens forfulgte kristne. Ideen er å gi møtedeltakerne en levende opplevelse av hvordan det er å samles til kristent møte i land der dette er ulovlig. Møteformen er myntet på ungdommer, men erfaringen viser at Secret Service også griper dem som har levd en stund.

Ble du inspirert? Lurer du på noe?
Ta kontakt med Christine Lunga, cgl@stefanus.no
eller post@stefanus.no

stefanus
alliansen

HVORDAN HOLDE SECRET SERVICE?

- 1 Møtet begynner som vanlig. Ønsker velkommen, kanskje en sang eller to, informasjon...?
Mellom 5 og 30 minutter.
- 2 En leder får ordet og sier kort noe om situasjonen for forfulgte i dag. «Her i Norge er vi fri til å møtes om Jesus, i andre land blir møter som dette avbrutt av politi eller folke-mengder som stormer lokalet, arresterer eller banker opp de som er der. Kirker blir revet, bibler konfiskert...»
- 3 På et gitt signal (f.eks den som snakker løfter opp Bibelen eller folder hender) kommer religionspoliti eller agenter inn og roper høyt! De er litt skumle og høylytte, ikke forsiktige. Roper at «dette møtet er ulovlig – kom dere ut!» osv.

Arresterer så den som snakker (eventuelt en leder til). Og advarer de andre at de må komme seg ut for å ikke bli arrestert. Agentene tar med seg «de arresterte» ut – og disse går nå til et alternativt kummerlig lokale (kjeller, garasje, bomberom eller lignende). Der de tenner lysene og venter på de andre.

Etter litt tar en ny leder ordet hos forsamlingen. Han/hun sier at vi nå må samles et annet tryggere sted. Ungdommene deles inn i grupper (2-5 personer) og får en gummistrikk på høyre hånd. Så må de følge merking (lapper med f.eks Petersfisk) til det «hemmelige rommet». Her blir de tatt imot av en person som sjekker at alle har på strikk – det er det hemmelige adgangstegnet. I rommet er det tent levende lys og et kors med t-lys i sentrum. De setter seg ned rundt dette.

- 4 Når alle er kommet ønsker lederen velkommen til Secret Service og forteller at dette er en realitet i mange land, selv om det kan virke som en enkel lek. Forteller litt om hva de skal få være med på og at de selv må delta med innholdet. «FOR vi har ingen ledere – de er arrestert – ingen bibler, instrumenter, storskjerm etc. ALT er tatt fra oss – MEN vi har troen og vi har fellesskapet med hverandre». Siterer fra 1. Kor 12:26.

Oppmuntrer dem som er der til å være frimodige og dele med hverandre. Ok at det er stille også.

Biskop Erling Pettersen blir arrestert under gudstjenesten på Stavanger bispedømmes Ungdomsting. Foto: Knut Vegard Fosse

- 5 Deretter følger man dette programmet: Lederen forklarer hele tiden hva som skal skje, men tar ikke initiativ selv til å synge, be osv.
 - 1-2 sanger. En eller annen begynner å synge en sang. Hva som helst.
 - 1 innledningsbønn
 - Bibellesning. Deltakerne kan dele et vers fra Bibelen, en Bibelhistorie – trenger ikke være helt korrekt, men etter hva man husker.
 - 2 historier fra en forfulgt kristen – lest opp av noen av deltakerne som har fått denne utdelt på forhånd.

«Preken»: Åpen for å dele vitnesbyrd med hverandre. Hva som helst de har på hjertet. God tid.

Forbønn: Lederen siterer Hebr 13:3. Forteller litt om den lidende kirke (bruk f.eks www.stefanus.no for nyheter) men også om den seirende kirke: Ofte fremgang for evangeliet der det er forfølgelse. Eks: Kina hadde 3 mill kristne på 1950-tallet, i dag er det langt over 100 mill. Deltakerne reiser seg opp og danner en eller flere sirkler: Bruker strikken på høyre hånd til å lenke seg sammen med de andre. Lederen ber den første og siste bønne – de andre ber korte bønner imellom. Ber for de som forfølges. Avslutter med å bevare roen og gå tilbake til hovedmøte – salen.
Tid: ca 30-60 min.

6

Tilbake i møtesalen: Mange ønsker etter Secret Service å engasjere seg for de forfulgte. Her er forslag til hvordan man kan engasjere seg hos Stefanusalliansen:

Appellvenn

De forfulgte står ofte hjelpeløse og trenger hjelp for å hevde sin rett overfor de aktuelle myndighetene. Som appellvenn får du tilsendt omtrent én appellaksjon i måneden. Du får en grundig beskrivelse av den aktuelle saken og et brev, som oftest på engelsk. Brevet er enten en klar oppfordring til en øvrighetsperson om å bruke sin innflytelse til å hjelpe i en konkret sak. Iblant sendes brevet direkte til en forfulgt kristen, som støtte.

Meld deg på: Sens SMS: «ROP» til 2377
(kr 20,- per mottatte appellaksjon).

Forbønnsvenn

De forfulgte vi møter spør alltid om forbønn. Det er det viktigste vi gjør! Som forbønnsvenn mottar du en mail i uka med bønnebehov.

Her kan du melde deg på:

stefanus.no/no/engasjer_deg/forbonnsvenn/

Magasinet Stefanus

Gratis, 7 ganger i året. Mye informasjon om den forfulgte kirke.

Her kan du melde deg på:

stefanus.no/no/ressurser/magasinet_stefanus/

7

Avslutning etter eget ønske

Foto: Knut Vegard Fosse

RESSURSER TIL Å UTFØRE SECRET SERVICE

Bibelvers

Hebreerbrevet 13:3

«Husk på dem som er i fengsel, som om dere var lenket sammen med dem, og husk på dem som blir mishandlet, som om det gjaldt deres egen kropp».

Salme 9:10-11

«Herren er et vern for dem som blir undertrykt, et vern når de er i nød. De som kjenner ditt navn, setter sin lit til deg. Herre, du forlater ikke dem som søker deg».

Matteus 5:10

«Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, for himmelriket er deres».

Paulus' andre brev til korinterne 4:17

«De trengslene vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som veier uendelig mye mer».

Paulus' første brev til korinterne 12:26-27

«For om ett lem lider, lider alle de andre med. Og om ett lem blir hedret, gleder alle de andre seg. Dere er Kristi kropp, og hver av dere et lem på ham».

Historier fra virkeligheten

Akash Gundia – India

Jeg heter Akash Gundia og er 15 år. Jeg er kristen og bor i India, et land hvor hinduismen er den største religionen. Den 21 mai 2016 var jeg og åtte andre ledere på vei til en kristen bibelleir i Madhya Pradesh staten i India. Vi hadde med oss 72 barn som gledet seg til å få være med på sommerleir.

Da vi skulle gå ombord på toget i Ratlam ble vi arrestert av politiet og tatt til den lokale politistasjonen. Barn helt ned til 6 år måtte gå med oss til politistasjonen. Foreldrene kom etter hvert å hentet barna, men siden alle kommer fra avsidesliggende landsbyer så tok det to-tre dager før de fikk beskjed om hva som hadde skjedd.

Vi forklarte politiet at alle var allerede kristne og at alle barna hadde fått tillatelser fra foreldrene til å dra på leiren. Min far sa at de måtte slippe meg ut fra fengselet siden jeg ikke er myndig, men de nektet å høre på han.

Jeg satt i varetekt i nesten en måned før de slapp meg ut, men de andre sitter fremdeles fengslet og risikerer 8 års fengsel for kidnapping og tvangskonvertering. Til tross for at vi har fortalt de gang på gang at vi alle var kristne fra før av. De får ikke slippe ut ved å betale kausjon.

Jeg fikk senere vite at politiet egentlig ikke hadde tenkt å gjøre noe med denne saken, men at det var hinduistiske ekstremister som stod bak. Det var mye press fra disse hindustene mot politiet fordi vi var kristne.

Binhu – Kirgisistan

Jeg heter Binhu og er fra Kirgisistan i Sentral-Asia. Jeg tilhører dungan-folket, og å være dunganer er det samme som å være muslim. Jeg var utsatt for en ulykke da jeg var liten, og skadet den høyre hånden min. Derfor trodde familien min at ingen kom til å ville gifte seg med meg, og jeg fikk derfor studere for å kunne klare meg selv. Jeg gikk på universitetet og ville gjerne bli språklærer. På universitetet ble jeg kjent med en utenlandsk, kristen student, og hun fortalte meg om troen på Jesus. Etter to år ble jeg døpt, men jeg fortalte ikke familien min at jeg var blitt kristen.

Men etter to år var jeg hjemme hos foreldrene mine. Da spurte faren min meg om det var sant de ryktene han hadde hørt, at jeg var blitt kristen. Jeg sa ja, og faren min ble fra seg av sinne og sa han ble nødt til å drepe meg for å bli kvitt den forferdelige sykdommen som kristen tro er. Lillebroren min fikk stoppet han, men faren min lot meg bare gå dersom jeg lovet aldri å komme tilbake til familien og aldri ta kontakt med dem igjen. Jeg rømte etter hvert til Moskva, og der kom jeg i kontakt med en oranisasjon som jobber med å oversette det nye testamente til dunganisk, mitt språk. Jeg jobber nå med oversettelsesarbeid, men vet ikke om jeg noen gang kan dra tilbake til familien min, men jeg håper at Bibelen kan finne en vei inn til hjertene deres i framtiden.

Fisker

Klippes opp og fungerer som vevisere til det nye samlingsstedet

